SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA
Italien (?), 3. Viertel 15. Jh. Seite 15v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

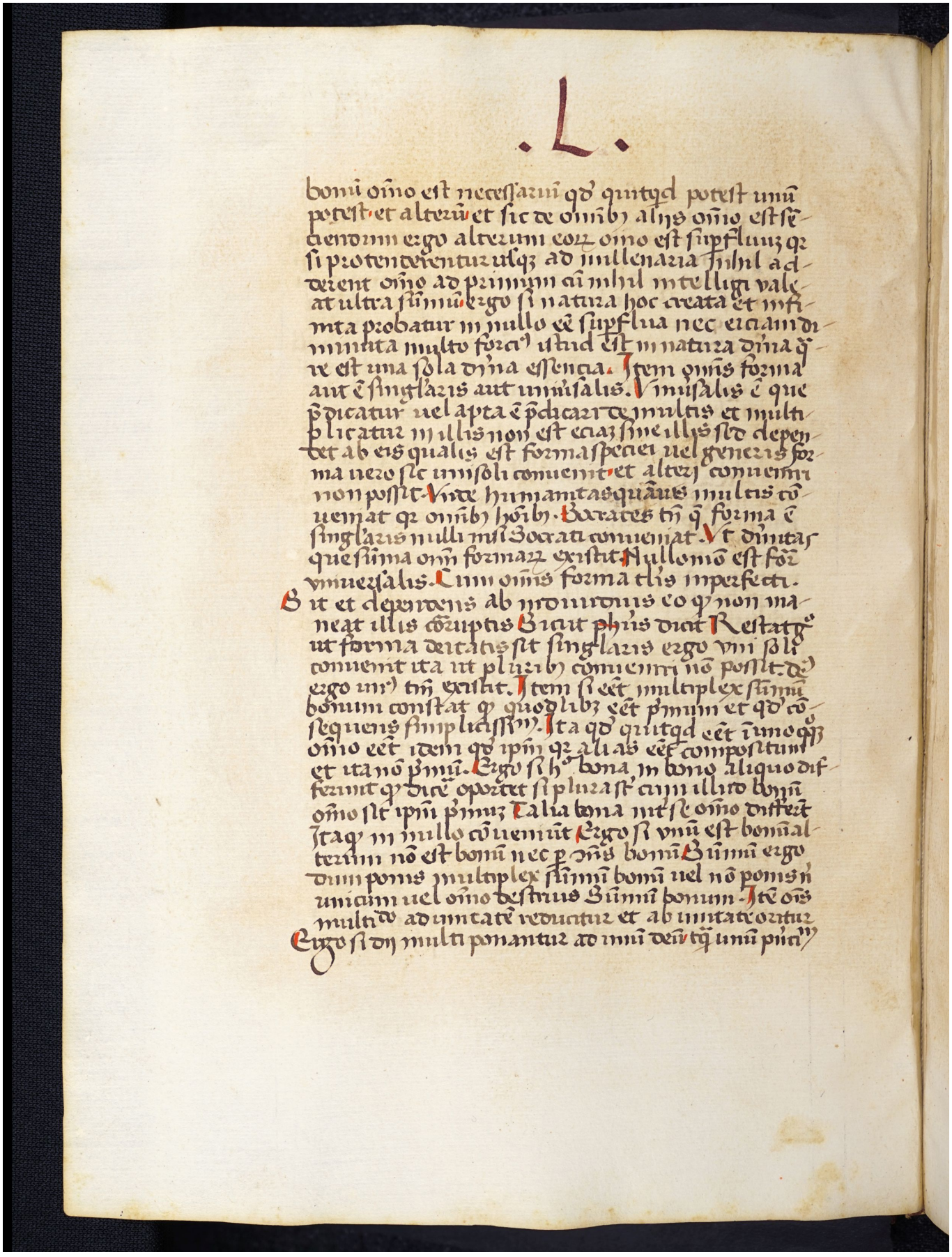

.L.

bonū omno est necessariū qd quitqd potest unū
potest et alterū et sic de omnibꝫ aliis omno est sen-
tiendum ergo alterum eorꝫ omno est supfluuꝫ qꝛ
si protenderentur usqꝫ ad millenaria nihil ad-
derent omno ad primum cū nihil intelligi vale-
at ultra sūmū ergo si natura hoc creata et infi-
nita probatur in nullo eē supflua nec etiam di-
minuta multo forciꝰ istud est in natura diuina q̄-
re est una sola diuina essencia. Item omnis forma
aut ē singlaris aut uniuersalis. Vniuersalis ē que
p̄dicatur uel apta ē p̄dicari de multis et multi-
plicatur in illis non est etiaꝫ sine illis sed depen-
det ab eis qualis est forma speciei uel generis for-
ma uero sic uni soli conuenit et alteri conuenire
non possit. Vnde humanitas quāuis multis cō-
ueniat qꝛ omnibꝫ hoībꝫ. Socrates tn̄ q̄ forma ē
singlaris nulli nisi Socrati conueniat. Vt diuinitas
que sūma omn̄ formarꝫ existit. Nullo mō est for-
ma vniuersalis. Cum omnis forma tlis imperfecti-
Sit et dependens ab indiuiduis eo q̄ non ma-
neat illis corruptis Sicut phus dicit Restat ergo
ut forma deitatis sit singlaris ergo vni soli
conuenit ita ut pluribꝫ conuenire nō possit. Deꝰ
ergo unꝰ tm̄ existit. Item si eēt multiplex sūmū
bonum constat q̄ quodlibꝫ eēt p̄mum et qd cō-
sequens simplicissimū. Ita qd quitqd eēt i uno qq̄
omno eēt idem qd ipm̄ qꝛ alias eēt compositum
et ita nō p̄mū. Ergo si hoc bona in bono aliquo dif-
ferunt q̄ dicē oportet si plura sūt cum illud bonū
omno sit ipm̄ p̄mū Talia bona int se omno differt
Itaq̄ in nullo cōueniūt Ergo si vnū est bonū al-
terum nō est bonū nec p̄ cōns bonū Sūmū ergo
dum ponis multiplex sūmū bonū uel nō ponis n̄
unicum uel omno destruis Sūmū bonum. Itē oīs
multitudo ad unitatē reducitur et ab unitate oritur
Ergo si dij multi ponantur ad unū deū tq̄ unū p̄ncipiū